

Publicerad 2021-06-30 15:09 av lodjuret/seglare

Medicin görs ofta nog av just örter och det finns det väl mycket nog av i många länder. Många länder tar även tull på litet olika varor. Vem tjänade egentligen på att svenska produkten 'Absolut vodka' såldes till underpris?

F(ört)Ulla

F olke Ström, före detta Svantesson, före detta Svenson, före detta Sandgren, eftersom han valt att ta sin kärestas efternamn var gång han gift sig, för att kunna komma undan sina bestialiska 'följare'. Som ofta nog jagat honom världen över, från land och rike, eftersom han varit sedd som 'eftertraktat byte'. Det har varit en nackdel för honom att bli igenkänd ända sedan han arbetade dels som författare, modell och även stundom med att uppträda på 'privata fester', som arrangör av desamma. Någon, eller kanske en hel hop, har velat ta hans tjänster som charmör och bed- ragare i egen favör. Fördelen med att gifta sig med någon vars efternamn börjar på S är förstås att det går att behålla saker som är märkta med initialerna. Hans främsta syfte har varit att leta 'efter första bästa' som heter just något med S och som samtidigt inte rört sig i sådana kretsar som han själv gjort en smula förr.

(Ö desmättat kunde det ibland upplevas vara att som ständigt behöva se sig om över sin axel och vaka över sina egna som hemligheter. Samtidigt kunde han inte precis avstå från att vara den han var. Han ville heller inte lämna landet längre, även om det varit intressant att kunna ibland bära ett namn som 'Smith' eller 'Stewart', 'Sanders' eller 'Sumner'. Ibland har han känt sig vara som tvungen att fly 'hals över huvud', till något land långt borta. Som de tre år han bodde någonstans ute i ödemarken i Australien. Sanden letade sig ibland in bland kläderna han bar då det blåste upp en smula. Han fann klimatet en smula varmt dessutom. Men då det verkligen började bränna, som befann han sig under en kupa av glas eller trångt likt i en flaska, då ville han söka sig bort igen.

R edan den första tiden när hans nya hemland verkade som nytt och spännande, kände han sig som en fisk vars vattenhål snudd på torkat ut och som om flodens vatten blivit till en svag rännil. Vanans makter hade sina grepp om honom och de lämnade spår att följa för en som var tillräckligt envis för att vilja spåra han olika aktiviteter. Som behovet av att måla och rita, särskilt i olja och pastell. Samtidigt hade han en passion för att spela. Det spelade liten roll vad han fick spela, spänningen var ungefär densamma, oavsett om det var något brädspel eller kortspel. Han tyckte även om att röra på sig och ville dansa och sjunga, även där kunde ryktet gå, om en mångsidig gosse med smak för litet äventyr. Han tyckte om att kunna ta sig ett glas ibland och då blev det ofta just vodka. Han var ingen storkonsument, men det skulle vara kvalitet över vad han än ägnade sig åt.

T ur trodde han inte på i egentlig mening, men det var osäkert om en del saker berodde på tur eller otur, ödet eller något annat, då han kände på sig att 'nu var det dags att röra på sig igen'. Det var som en blandning av

små tecken och en känsla han fick. Han kände helt enkelt på sig när det var dags att lämna platsen och sin tillfälliga tillvaro. Vart skulle han som 'fly' nästa gång? Det var okänt för honom, en ny kontinent var ofta det bästa. Men snart nog skulle han få välja bland länder och inte kontinenter eller delstater, väderstreck eller klimat. Han sökte skifta mellan värme och kyla. Hade han nyss bott på en plats som Kalifornien, kunde han välja att tillbringa någon tid i Kanada eller Österrike. Pengar och husbyte utgjorde inte något problem, han kunde alltid ta sig fram och var inte speciellt skygg för att resa, oavsett sätt att ta sig fram på. Men från en kontinent stod två sätt till buds. Flyga eller resa med fartyg, båt. Sättet att ta sig från en ö eller någon plats under liknande omständigheter, brukade innebära flera små resor, för att bli mera svår att följa.)

Under tiden som gått hade han velat kunna tänka sig att slå sig till ro för gott, på någon plats med litet olika valmöjligheter. Eftersom han ville gifta sig och det utan något större ståhej, blev det litet av ett sätt att begränsa sig och kanske ville den han gifte sig med, kunna tro att det var 'för evigt'. Själv ville han tro att det fanns någon slutpunkt, någon 'sista gång', fast han förstas inte skulle kunna veta precis när och var det tillfället skulle kunna som yppa sig. Han var dock säker på att något skulle kunna få honom att känna när det var och han litade på sig själv så mycket att han skulle 'känna på sig', som en sorts instinkt. Som om djuret inom honom skulle ge utslag och verka för hur att bete sig just när avgörandet kom. Trots vetskapen om att 'faran för att falla' kunde infinna sig när en människa minst anade det. Om hans egen kropp 'fått nog' eller behövde någon sorts reparation. En del saker och händelser låg helt enkelt utanför hans egna kontroll och möjliga erfarenhet. Det som 'bara skulle komma att hända'. Ödets makter, om en så ville, skulle mycket väl kunna spela honom ett eller annat spratt. Det där som en själv inte någonsin kunnat skydda sig emot, andras möjliga inblandning i ens egna göranden, i den som egna världen.

Lagom var bäst, hade han väl hört eller sett någonstans. Vad nu det var för något, som om någon skulle kunna ha koll på var gränserna gick. Om någon eller något skulle komma i hans väg, rubba hans som cirklar på ett mera allvarligt och långtgående vis. Ungefär som att 'befinna sig på fel plats', vid en tidpunkt som var högst oberäknelig. En timme före eller efter själva skeendet. Som en naturkatastrof eller att befinna sig på ett fordon som plötsligt krockade eller for 'åt helvete', just precis som utanför kontroll av 'vem som helst'. Många skeenden gick att hyggligt kontrollera, som att inte i onödan söka olägenheter, bråk eller skapa panik hos andra. Att fyllas stundom av 'lust på äventyr', kunde göras under just möjligt kontrollerade former. Eller så kunde det gå till som i en thriller i en bok eller film. Där manus ofta gick ut på att 'saker bara hände', utan att någon egentligen skulle kunnat gissa sig till eller säga något om just hur.

Liksom lusten att skapa, där infann sig plötslig lust att 'göra något' och var det en själv som kunde bestämma inom vilka ramar och vad det skulle bli för val av görande. Exempelvis om det krävdes involverande av andra människor eller om det var något en själv kunde och ville uppleva just för sin egen skull. Då gick det att någorlunda 'ha koll på', att kontrollera med såväl sig själv som vad i övrigt kunde krävas för att utfallet skulle bli nöjaktigt. Samtidigt kunde han ibland få för sig att han på en och samma gång, såväl var innehavaren av huvudrollen, i sin egen bok, pjäs eller film. Ändå i sin egen lilla värld, del av ett större skeende, där var och en av flera iblandade hade sina egna som givna roller att fylla. Det roade honom att fantisera kring sådana saker då han kunde vänta med att något skulle inträffa, som att vänta på att ett tåg skulle gå om några timmar. Tid han kunde tillbringa i någon litet servering och ägna sig åt att se litet i

smyg på livets medresenärer. Varav en del av dem verkligen var på väg någonstans medan andra mest var i sin egen del av världen.

Att dagdrömma var förstås inte honom allena att ägna sig åt, utan var nog det mest vanliga av vardagsfenomen som någon skulle kunnat ägna tid åt. Då och då skulle någon förstås få bryta sina tankar och söka se ut och verka som om de visste precis vad de själva hade att ägna sig åt, sina insikter, instinkter och det som 'stod på schemat att göra' i var sådan möjligt given stund. Själv kunde han ofta nog som 'utstråla' någonting, vilket skulle få andra att foga sig efter hans vilja just då. Antingen skulle det vara tydligt att han var 'tillgänglig' socialt sett, öppen för samtal om trivialiteter eller om han alldeles tydligt ville vara ifred och där det 'på intet sätt skulle löna sig', att söka hans uppmärksamhet, dra in honom i något sammanhang han verkligen inte varken inbjudit till eller kunnat som erbjuda. Han var hela tiden medveten om sin egen roll i det mesta av skeendet runt omkring. Han sökte kunna kontrollera det mest som han i och för sig nog var en del av, men samtidigt kanske ville som kunna 'stå utanför'. Om det nu var det han ville just där och då. Ofta kunde han förstås 'ta del' och 'ta på sig' någon biroll och verka kunna 'föra sig', för att kunna lägga 'sordin' på möjlig upphetsning av tillvaron som sådan. Ibland verkade 'stämningen' vara sådan att hans egna möjliga ingripande kunde få annan eller andra att skratta, roas av något litet och så känna på sig hur möjligt mörka moln som lättade.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten